

„Stk. 3. Reglerne i § 42 a anvendes også på pantebrev, der giver underpant i løsøre.“

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

11. Efter § 50 indsættes:

„§ 50 a. Pantebrev, der anmeldes til tinglysning, skal være oprettet på blanketter, der er godkendt af justitsministeren (justitsministeriets pantebrevsformularer).“

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 1973.

Stk. 2. Pantebrev, der anmeldes til tinglysning inden den 1. januar 1974, kan dog oprettes på de hidtil gældende pantebrevsformularer.

Stk. 3. § 1, nr. 7 og 10 får virkning for alle pantebrev, der ikke er forfaldet inden den 1. juni 1973.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget bygger i det væsentlige på en beretning om pantebrevsformularer for fast ejendom, der er udarbejdet af en arbejdsgruppe under justitsministeriet med den opgave at foretage en revision af justitsministeriets formularer for pantebrev i fast ejendom. Dette formularsystem, hvorefter alle pantebrev i fast ejendom, der anmeldes til tinglysning, skal være affattet på blanketter godkendt af justitsministeriet, blev indført i forbindelse med tinglysningslovens gennemførelse i 1926. Herefter har justitsministeriet godkendt dels en almindelig formular for pantebrev i fast ejendom (pantebrevsformular I), dels et større antal særlige pantebrevsformularer for realkreditinstitutter m.v. Formularerne er alle opbygget således, at side 1-2 rummer pantebrevets individuelle bestemmelser, medens formularernes side 3 indeholder en række standardvilkår — de såkaldte sædvanemæssige bestemmelser. Fravigelser fra pantebrevets sædvanemæssige bestemmelser kan ske ved aftale mellem parterne, men skal anføres i pantebrevets individuelle bestemmelser.

De gældende formularer har i de senere år været udsat for kritik fra flere sider. Et gennemgående træk i denne kritik har været, at formularernes sædvanemæssige bestemmelser ikke i tilstrækkeligt omfang tilgodeser debitorernes interesser, hvis mulighed for at opnå mere fordelagtige vilkår end formularernes er særdeles begrænsede på det eksisterende lånemarked. Specielt har det været anført, at bestemmelserne om kreditors adgang til at forlange pantegælden indfriet på en række punkter er strengere overfor debitorerne, end hensynet til realkrediten nødvendiggør. På denne baggrund besluttede justitsministeriet at nedsætte den ovennævnte arbejdsgruppe, der har stillet forslag om at erstatte de gældende formularer for fast ejendom med en almindelig formular A og en særlig formular B for realkreditinstitutter. I tilknytning hertil har arbejds-

gruppen udarbejdet et udkast til lov om ændring af tinglysningsloven, idet man har ment, at visse af de sædvanemæssige bestemmelser ikke bør kunne fraviges til skade for debitorerne, og at visse bestemmelser i de nye formularer også bør gælde for pantebrev udstedt på de gældende pantebrevsformularer. Derudover indeholder arbejdsgruppens lovudkast nogle mindre tekniske ændringer til tinglysningsloven, der er nødvendige for at foretage den udbygning og skematisering af pantebrevsformularerne, som er foreslået af arbejdsgruppen. Lovforslagets bestemmelser om pant i fast ejendom er i overensstemmelse med arbejdsgruppens udkast, bortset fra visse mindre sproglige og lovtekniske ændringer.

Efter justitsministeriets opfattelse kan den kritik, der har været fremført mod pantebrevsformularerne i fast ejendom, til dels også rettes mod de gældende formularer for pantebrev med pant i løsøre, der er opbygget på samme måde som formularerne for fast ejendom. Justitsministeriet har derfor til hensigt at revidere pantebrevsformularerne for løsøre efter samme retningslinier som formularerne for fast ejendom. En række af de hensyn, der begrunder en ændring af tinglysningsloven vedrørende pant i fast ejendom, gør sig imidlertid også gældende vedrørende underpant i løsøre. Lovforslaget indeholder derfor tillige nogle ændringer til tinglysningsloven vedrørende underpant i løsøre.

Antallet af dokumenter, der anmeldes til tinglysning, har i de senere år været stadig stigende. I 1970 udgjorde det samlede antal dokumenter, der anmeldtes til tinglysning, således 1.152.662 og i 1971 1.315.690. Der foreligger endnu ikke nogen endelig opgørelse for 1972, men tallet må forventes at stige yderligere; i første halvdel af 1972 anmeldtes således 752.206 dokumenter mod 628.693 for samme tidsrum i 1971. Med henblik på en rationalisering og forenkling af tinglysningsproceduren foreslås det derfor at afskaffe tinglysningslovens